

Reč života - decembar 2016.

„On sam ide i spašće vas!“ (Isa 35, 4)

Glagol je napisan u sadašnjem vremenu: „On ide“. To je sigurnost sadašnjeg časa. Ne moramo da čekamo sutra, kraj vremena ili drugi život. Bog deluje odmah, ljubav ne dopušta otezanje i kašnjenje. Prorok Isaija obraća se narodu koji je žudno čekao kraj progonstva i povratak u domovinu. U ovim danima iščekivanja Božića ne možemo a da se ne setimo sličnog obećanja spasenja upućenog Mariji: „Gospod je s tobom!“^[1] Anđeo joj je navestio rođenje Spasitelja.

On nam ne dolazi u bilo kakvu posetu. Njegov zahvat je odlučan, prevažan: dolazi da nas spase! Od čega? Jesmo li u velikoj opasnosti? Da. Ponekad smo je svesni, a ponekad je i ne primećujemo. On se uključuje jer vidi sebičnost, ravnodušnost prema onima koji trpe ili imaju potreba, vidi mržnju i podele. Srce čovečanstva je bolesno. Podstiče ga sažaljenje prema Njegovom stvorenju, ne želi da se izgubi.

Njegova ruka je ispružena prema utopljeniku koji tone. Nažalost, u posljednje vreme ta slika danonoćno se ponavlja i, gledajući izbeglice koje pokušavaju da pređu naša mora, uvek nam je pred očima. Vidimo s koliko spremnosti oni prihvataju pruženu ruku ili pojas za spasavanje. I mi u svakom trenutku možemo da se uhvatimo za ruku koju nam Bog pruža i sledimo Ga s poverenjem. On ne samo što leči naše srce od okrenutosti samima sebi, što nas zatvara prema drugima, nego nas i čini sposobnima da pomognemo ljudima kojima je potrebno, u žalosti ili u iskušenju.

Pisala je Kjara Lubik: „Naravno, probleme ne rešava istorijski Isus, ni On kao Glava Mističnog tela. Čini to Isus u nama, u meni, Isus-ja, Isus-ti... Isus u čoveku, u tačno određenom čoveku – kada je u milosti Božjoj – gradi most i krči put... [...] A kao drugi Hrist, član Njegovog Mističnog tela, svaki čovek donosi svoj doprinos na različitim područjima: u nauci, umetnosti, politici, medijima i tako dalje.“ Čovek tako postaje sastvaralac i saotkupitelj sa Hristom. „Tako se utelovljenje nastavlja, potpuno utelovljenje koje obuhvata svakog Isusa koji pripada Mističnom telu Hristovom.“^[2]

Upravo to se dogodilo bivšem zatvoreniku Robertu. Pronašao je nekoga ko ga je „spasao“ pa se i sam pretvorio u „spasioca“. Svoje iskustvo ispričao je papi Franji 24. aprila prilikom njegove posete Marijapoliju^[3] u Rimu. „Nakon što sam izdržao dugotrajnu zatvorsku kaznu, hteo sam svoj život iznova da započnem. Ali poznato je da za ljude ostaješ uvek obeležen premda si platio svoj dug. Dok sam tražio posao, sva su se vrata preda mnom zatvarala. Morao sam da prosim na ulici, sedam meseci živeo sam kao beskućnik. Sve dok nisam sreo Alfonsa, čoveka koji pomaže porodicama zatvorenika i u tu svrhu je osnovao udruženje. „Ako želiš iznova da započneš, dođi sa mnom“, rekao mi je. Već godinu dana pomažem mu u pripremanju paketa hrane za porodice zatvorenika koje posećujemo. Za mene je to ogromna milost, jer u tim porodicama vidim samog sebe. Divim se dostojanstvu žena koje su ostale same s malom decom i žive u očajnim situacijama, čekajući da neko dođe i donese im malo utehe i ljubavi. Darujući se, pronasao sam svoje ljudsko dostojanstvo i moj život je zadobio smisao. Imam dodatnu snagu jer je Bog u mome srcu, osećam se voljenim...“

Fabio Čardi

[1] *Lk 1, 28.*

[2] Chiara Lubich, *Isus napušteni i zajednička kulturološka noć*, na kongresu GEN 2, Castel Gandolfo, 7. januar 2007. (čitala Silvana Veronezi);

[3] Marijapoli = Marijin grad, susret Pokreta fokolara na kojem se osobe različitog uzrasta i porekla susreću na više dana, živeći iskustvo bratstva u svetlu Jevandelja.